

tedy teprve tehdy, když pořad adm. jest již vyčerpán. Zkoumaje daný případ s tohoto hlediska, uvážil nss toto:

Nař. rozhodnutí obsahuje, jak bylo vpředu dovedeno, proti stěžující si straně účinkující (judikátní) výrok toho obsahu, že osp není kompetentní ve věci předpisu pohřebního poplatku náboženskou obcí jednati a jest proto způsobilým předmětem instančního prostředku opravného. Ježto však v případech daného způsobu z rozhodnutí politického úřadu I. stolice, odpírajícího konati v záležitostech stran úřad, žádným pozitivním — všeobecným ani speciálním — předpisem další instanční postup není vyloučen a jelikož všude tam, kde zákon výslovně pořad stolic neomezuje, sluší pokládati za vůli zákona, že straně přísluší právo odvolati se vždy až k oné instanci, která podle zákonné organisace úřadů a podle jejich hierarchického pořadí má vůči prvé stolici rozhodovací postavení instance jí nejvyš nadřízené, nelze naléztí důvod, pro který by i rozhodnutí osp-é v daném případě bylo z pravidelného instančního pořadu vyňato.

K stejnému závěru vede ostatně i následující úvaha, čerpaná ze samých pozitivních předpisů o úpravě zevnějších právních poměrů israelitské společnosti náboženské. Sporná dávka za převezení mrtvoly Hugona E. do B. byla uložena na základě § 19 poplatkového regulativu náboženské obce židovské v B., schváleného výnosem zsp-é v Brně z 28. března 1928, ve smyslu § 29 zák. z 21. března 1890 č. 57 ř. z. Podle § 33 tohoto zák. mělo býti nařizovacím způsobem ustanoveno, kteří úřadové vykonávají budou práva příslušející dle zákona toho státní správě. To stalo se min. nař. z 18. března 1897 č. 96 ř. z., které v § 1 přikázalo záležitostem israelitských obcí náboženských, pokud spadají pod citovaný organisační zákon, do kompetence orgánů správy politické a to zpravidla v I. instanci okr. hejtmanství, v II. instanci politických úřadů zemských a v III. instanci min. vyuč. Podléhalo tedy i podle těchto ustanovení rozhodnutí osp-é, které jest předmětem stížnosti, dalšímu pořadu instančnímu. Okolnost, že rozhodnutí to nebylo proti předpisu § 3 odst. 1 zák. z 12. května 1896 č. 101 ř. z. opatřeno poučením o opravném prostředku, je tu nerozhodna; neboť nezachování tohoto předpisu má pouze ten následek, že podle posledního odstavce § 3 tohoto zák. může se strana zvláštním rekusem domáhati odstranění závady, okolnost ta nezbavuje však výrok politického úřadu vadou takovou trpící jeho povahy a účinků, které mu jinak dle jeho obsahu a formy příslušejí.

Je-li tomu tak, pak měli st-lé, pokládali-li se nař. rozhodnutím za zkráceny, dovolati se ochrany úřadu v pořadí instančním žal. úřadu nadřízeného. Neučinili-li toho, nýbrž obrátili-li se přímo na nss, nelze považovati záležitost, o niž jde, za vyřešenou řádným pořadem stolic správních a příslušnosti nss-u stojí v cestě předpis § 5 odst. 2 zák. o ss.

Č. 9185.

Školstvo. — Cirkevné veci (Podk. Rus): O penzijných příspěvcích vydržovatel'ov církevných škol podľa § 29 bodu 3 zák. čl. XXXII:1875.

(Nález zo dňa 11. aprila 1931 č. 5271).

Prejudikatura: Boh. A 8964/30.

Vec: Reformovaná cirkev v Č. proti civilnej správe Podkarpatskej Rusi v Užhorode o penzijné príspevky vydržovateľa cirkevnej ľudovej školy.

Výrok: Sťažnosť zamietá sa ako bezdôvodná.

Dôvody: Civ. správa Podk. Rusi nap. rozhodnutím zamietla námietky sťažujúcej si reformovanej cirkve proti platebnému rozkazu, ktorým boli sť-lke vymerané podľa ustanovenia odst. 3 § 29 zák. čl. XXXII:1875 a § 4 zák. č. 166/24 penzijné príspevky za jedno učiteľské miesto u ľudovej cirkevnej školy sť-lkou vydržovanej za dobu od 1. januára 1924 do 31. decembra 1927 ročne po 240 Kč, úhrnom 960 Kč. Za dôvod svojho rozhodnutia uviedla civilná správa toto: Podľa ustanovenia § 29 zák. čl. XXXII:1875 je povinný vydržovateľ neštátnej školy predpísané penzijné príspevky zvýšené ustanovením zák. č. 166/24 platiť potiaľ, pokiaľ neštátna škola existuje. Na tejto povinnosti nemení ničoho tá okolnosť, že miesto učiteľské neni obsadené, alebo pôsobil pre nedostatok učiteľov cirkevných alebo z iných dôvodov na neštátnej škole učiteľ štátny.

O sťažnosti do tohoto rozhodnutia uvažoval nss takto: — — —

Podľa § 1 zák. čl. XXXII:1875 bol zriadený krajinský penzijný a zopatrovací ústav pre učiteľov na verejných školách ľudových, medzi ktorých patria ovšem podľa § 10 zák. čl. XXXVIII:1868 tiež učitelia škôl cirkevných. K dôchodkom penzijnej a podpornej pokladny náležia podľa § 27 zák. čl. XXXII:1875 mimo iných tiež b) ročné príspevky učiteľov a vydržovateľov škôl; podľa § 29 cit. zák. však sú povinní platiť ročne: podľa odst. 1 učitelia príspevok, a podľa odst. 3 každý kto — treba s pomocou štátu — vydrzuje verejnú školu či je to obec občanská, alebo cirkevná spoločnosť alebo iná korporácia, alebo súkromník za každého učiteľa príspevok 12 zlatých a to i vtedy, je-li miesto prípadne neobsadené. Podľa § 4 zák. č. 166/24 byly ohľadne Podk. Rusi penzijné príspevky vydržovateľov škôl, ustanovené v § 29 odst. 3 zák. čl. XXXII:1875 zvýšené z 12 zlatých na 240 Kč.

Už z toho ide na jevo, že zák. čl. XXXII:1875, respektíve zák. č. 166/1924 rozeznáva medzi ročnými penzijnými príspevkami platenými učiteľom samým a medzi ročnými penzijnými príspevkami platenými vydržovateľom školy a že posledne uvedené ročné príspevky penzijne má platiť vydržovateľ školy i vtedy, keď miesto učiteľa prípadne nie je obsadené.

V danom prípade ide jedine len o ročné príspevky, ktoré byly uložené sť-lke, ako vydržovateľke cirkevnej ľudovej školy. Keďže sť-lka vo svojej sťažnosti sama soznáva, že je vydržovateľkou takejto školy, a že táto škola nezanikla, javí sa tá jediná námietka sťažnosti, že totiž sť-lka nie je vraj povinná platiť tieto penzijné príspevky preto, že stanica učiteľská nie je obsadená, — ako odporujúca vyše uvedenému výslovnému zákonnému predpisu — bezdôvodná.

Z týchto príčin nutné bolo sťažnosť vznášajúcu len túto jedinou námietku, zamietnuť ako bezdôvodnú.